

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

"אשרינו..."

על "נסיך" שבכל יום

בשבוע האחרון, אירע "נס גדול" ונורא! כאשר זממו בני ישמעאל יש"ו, והניחו "פצצות" ב"חמש אוטובוסים"... אך "שומר ישראל" לא ינום ולא ישן, והפר את זממם. וכמה התפוצצו באוטובוסים רקים, ובאחד מהם האיר השי"ת עינו א' מהנוסעים, והצליחו לרדת "כמה רגעים" לפני שהתפוצץ ה' ירחם. הרי "חייבים להודות ולהלל" לבורא ית"ש, וכפי שהרחיב בזה מרן פוסק הדור הגר"י זילברשטיין שליט"א.

התרעה "משמים"

ויש "להתעורר" נקודה נוספת שעורר עלי' רבנו לפני כעשרים וכמה שנים, מה שיש "לשים לב" כל פעם אחרי שזכים ב"ה ל"עוצו עצה ותופר".

וכך אמר: באמת רואים "נסי נסים" בכל ההתרעות, ואנשים לא שמים לב כ"כ, שהרי אם הי' יכול להיות פיגוע, והקב"ה עזר ולא קרה... הרי צריך להבין שצריך לעשות "תשובה", כי אחרת בשביל מה עושה הקב"ה את הנס הזה. רק שרוצה הקב"ה לומר ג"כ "התרעה", לא התרעה של ערבים, אלא התרעה של הקב"ה! הקב"ה אומר תדעו לכם שצריך לעשות תשובה, ואם ח"ו לא עושים תשובה, זה לא טוב...

שהעמיד לנו רבי "וחכמי הדורות"

והנה "כולנו" ב"ה נמצאים ב"ספינת הענק" שהיא "עולם התורה". וידוע לכולם האין "שעזבי תורה" מחפשים בכל מחיר להפריע ח"ו לספינה המשוטטת ב"ים התלמוד" מלהמשיך בדרכים בטוחות.

אך הקב"ה "בחסדיו המרובים", לא עזבנו ולא נטשנו, והעמיד לנו את רבי וחכמי הדורות, והעמיד לנו את רשכבה"ג מרן הגר"ד לנדו שליט"א העומד ו"מנווט את הספינה" בכח התורה הק' "הפועמת בלב", מול כל "הגלים הסוערים".

ולא אכחז, כי בקראי את הדברים שדיבר מרן שליט"א בימים האחרונים, באסיפת ראשי ישיבות ותלמידים יקרים שקבלו "צווי גיוס" ה' ירחם.

ועומד "השר המצביא" ואומר "בבטחה" חד משמעית, בצורה שאינה משתמעת לתרי אפי', "אף אחד לא יתגייס" מכל עדה וחוג, כל מי שלומד תורה, ישאר בישיבה ובכולל, בלי הפרעות, ו"לא להתייחס" כלל וכלל.

בראותי את זה, החלו עיני זולגות מים "משמחה גדולה" שגם בדור עני שכזה, נתן לנו הקב"ה "מתנה עצומה" שכזו, המעמדת ומחזקת אותנו "בעוז ובבטחה", "אני חומה".

אין לנו אלא להודות על העבר, ולזעוק על העתיד, "על זקני עמך בית ישראל", ושיחזקו הקב"ה בגוף ובנפש, לעמוד בראשיתו עד ביאת משיח צדקנו בב"א.

תורה "סם המות" לס"מ

ולחזק "רוח כולנו", ובפרט את אלו "המוסרים עצמם" ואינם מתייחסים להפרעות הקשות וביא מה שאמר רבנו לפני הרבה שנים. ואלו דבריו הק': בדרך עץ חיים מהרמח"ל מביא שבגזירת ת"ח ת"ט השביעו את הס"מ ושאלו אותו למה אתה עושה גזירות, ואמר

"שיחו בנפלאותיו" - ואתא ר' תנחום..

עובדא הוי, שישבנו בשיעור בבית מדרש, ובדיק כשנכנס יהודי יקר בשם ר' תנחום, הגענו בגמ' למימרא של ר' תנחום! ויש לזה דמיון מעט, במו"ק דף י"ז ע"א, שהכריעו הלכה, מכח מה שנכנס לבית מדרש באותו יום, האי סבא שכמה שנים לא הי'.

שאם יסכימו לבטל תורה הוא יתן מנוחה, ומה הוא רצה, שלא יהי' לימוד התורה, "כואב לו אם לומדים תורה" כי זה העיקר מה שמחמת זה השטן - הס"מ לא יכול להתקיים, וזה הסיבה שיש בכל הדורות גזירות נגד התורה.

גם בימינו, עיקר הקושי הוא בזה, ואדם יכול לעשות הכל... אבל תורה לא! כי תורה זה "סם המות" הדבר הכי גרוע לשטן.

ממילא מה שאנחנו רוצים לדעת, בפרט בני ישיבה שברוך ה' זכו להימצא בד' אמות של הלכה, ויש להם את האפשרות להתגבר בתורה, ולצמוח להיות אנשים גדולים בתורה, כי ב"ה כל אחד יכול להיות גדול בתורה. ועל זה תמיד היצר מוצא דרכים כדי לבטל, אם ע"י גזירות או ע"י אופנים אחרים, כגון שלא יהי' גשמיות ולא יוכלו להתפרנס, וכן עוד מיני קשיים, זה הכל מפני שזה הדבר מה שבעיקר כואב לו, שלא ילמדו תורה!

ולכן כל אחד ואחד צריך לדעת, שהדבר היחידי מה שכל החיים שלו צריך לשאוף ולמסור את נפשו לזה, זה תורה! ואם זה יהי' יהי' ממילא הכל.

והיות שב"ה כל הבחורים ראוים להיות גדולים בתורה, אם אחד מפריעים לו ידע שמפריעים לו להיות "אדם גדול". וכל אחד ישתדל בכל הכחות שלו להתאמץ בלמוד התורה, וכמובן גם במעשי המצות, ובמדות הטובות, ע"כ.

משוכנס אדר מרביס בשמחה

שאל פעם את רבנו יבלחט"א הגאון ר' יהושע ח. אפרים שטראוס שליט"א בעל "נאות אפרים", כיצד מקיימין הלכה זו להרבות "בשמחה".

אמר לו רבינו וכי עם גלעזל בראנפין - כוסית י"ש? אלא עם "לימוד התורה". והוסיף ואמר, "לא מספיק דף אחד" אלא "אפאר אונדערט" בלאט, פי' כמה "מאות" דפים, והדגיש "נישט נאר גמרא אליין, נאר מיט רש"י און תוספות", פי' "לא רק גמרא לבד, אלא עם רש"י ותוספות", זהו מרבים בשמחה.

מעלת "אמן ויהא שמי' רבא"

כאשר בימים אלו - ל' שבט - היארצייט לאברך החשוב הרה"ג ר' חזקי' יוסף בן מורינו הגאון הצדיק ר' בן ציון פלמן זצ"ל, שזכה לפני פטירתו [עפ"י התגלות מופלאה של אביו זצ"ל בחלום] לעשות "חיזוק גדול מאד", בענין "שלא לדבר באמצע התפילה", רצוני להביא דברים מרבנו, לחזק עניית "אמן, ואמן יהא שמי' רבה", והיו הדברים לע"ר ר' חזקי' יוסף זצ"ל.

וכך אמר: בני אדם לא יודעים להעריך גודל ערך עניית אמן ואמן יהא שמי' רבה, מה שזה "כל כך קל" לקיים, ושכרם אין לשער! ולפעמים אנשים עסוקים בדברים בטלים, והחזן אומר קדיש, והם "לא יכולים להפסיק" באמצע ההבלים שלהם כדי לענות לקדיש.

והייתי רגיל לומר לבחורים בישיבה קטנה, על מה שמצוי שאחרי השיעור מדברים ביניהם בדברים של מה בכך, וגשורים מחוץ לאולם הישיבה בשביל לגלגל קצת בדברים, ובינתיים מתחיל החזן קדיש והם נכנסים אחרי הקדיש.. בינתיים הפסידו אמן יהא שמי' רבה ואמן. בשביל מה? בשביל פטפוטים בעלמא! ממש כלום! רק מה, הם ילדים, אבל האם "אנשים מבוגרים" הם אחרת? הרי אותו הדבר... אין שכל... א"י א"י!

היו אנשים שהיו הולכים מאחד לאחד כדי לשמוע את הברכות

"אוהבים דבריה" - יכולה "שתרחם"

כתב רש"י בשבת (דף י"ב ע"א) על מה שאמרו בגמ' שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא, ור"מ אומר יכולה היא שתרחם. וז"ל יכולה היא שתרחם, אם תכבדוה מלהצטער בה, ע"כ, והוא יסוד "נפלא", [נתעוררתי לזה מדרשת הרה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א, וישר כחן].

ולענות אמן, וכך יש שאומרים את "ברכות השחר" בקול כדי שיוכלו לענות אחריהם אמן, וזה "דבר טוב מאד", הם מזכים אחרים במצוות, ובעולם הבא "כל אמן" יעזור לו, ואם יחסר לו אמן או לו! ואפי' אמן אחד יכול להציל אותו...

לא יודעים "להעריך"

אבל לא יודעים את זה, כשנמצאים "בעולם הזה" לא יודעים את החשיבות של הדברים, בעניית אמן מזלזלים, אבל על פרוטה... אם יוכל להשיג "מאה שקל" כל אחד ירוץ, מה יש? מאה שקל! ואמן הרי שוה "מיליארדים" שקל!!! לא מבינים...

בשביל כסף אפי' מאה שקל ירוץ, אני לא יודע עד לאן... אבל "אמן" מי ירוץ בשביל אמן? אי! אין שכל, מה אפשר לעשות, רק כשבאים לעולם הבא רואים שלא הי' שכל.

"כל החיים" לאמן "אחד"

הגאון הצדיק ר' ראובן מלמד זצ"ל [א"ה מגדולי תלמידיו של מרן המשגיח ר' יחזקאל ליינשטיין זצוק"], הי' מאד מקפיד על זה, וכשהי' לו אפשרות לענות אמן הי' תמיד משתדל בזה, והוא הי' באמת צדיק גדול, [התפללות שמונה עשרה שלו הי' ... הוא הי' בן אדם שלא הי' לו מהעולם הזה כלום!]

והי' אומר, בשם "הסבא" [מקלם] אומרים, שכדאי לאדם לבוא לעולם הזה ולחיות את "כל החיים" שלו בשביל לענות אמן "אחד".

"לרוץ" כדי לענות אמן

חז"ל אומרים אמאי קאי עלמא "אקדושה דסידרא ואיהא שמ' רבא דאגדתא", אבל האם שמעת פעם שמישהו "רץ" כדי לשמוע אמן יהא שמ' רבא דאגדתא? והרי הגמ' אומרת שעל זה העולם עומד!

פרשת השבוע – "אורה" של מנורה "עדות" לישראל

ועשית מנורת זהב טהור וגו'. פעם בשיחה במסיבת חנוכה [בישיבת פוניבז' לצעירים] ביאר רבנו למה תקנו לעשות "זכר לנס" של פך השמן, הרי לא מצינו שעושים זכר, רק לנס "שהיתה בזה תשועה לכלל ישראל".

ואמר כך: הנה לא מצינו דבר חשוב בעולם כמו אור, וכמו שיש ללמוד מדברי חז"ל בשבת (דף כ"ב ע"ב) על הפסוק [בפר' אמור] מחוץ לפרכת העדות באהל מועד יערוך אותו אהרן וגו'. שואלת הגמ' וכי לאורה הוא צריך? והלא כל ארבעים שנה שהלכו בני ישראל במדבר לא הלכו אלא "לאור", [פ' של הקב"ה, ובדאי שאינו צריך אור] אלא עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל, מאי עדות אמר רב זו "נר מערבי" שנותן בה שמן כמדת חברותיה, וממנה היה מדליק ובה היה מסיים.

ולכא' למה דוקא נס זה של "נר מערבי" הוא עדות ששכינה שורה בישראל, הרי היו עוד הרבה ניסים בבית המקדש, וכדתנן באבות דעשרה ניסים ועשו בבית המקדש, וניסים אלו משמע שהיו גם "בבית שני", אע"פ שכבר לא היתה השראת השכינה באותה דרגה כבית ראשון, וא"כ במה גדול נס זה יותר משאר ניסים.

כל דבר גשמי "השורש הוא רוחני"

אך הענין הוא דמבואר בספרים דכל הדברים שבעולם "השורש שלהם הוא למעלה" שורש "רוחני", ואין דבר שהשורש שלו הוא כאן בעולם, אלא שכל מה שמתקרב לעולם הזה, עולם "העשיה", נעשה יותר גשמי ויותר גשמי עד שמגיע למדרגת "גשמי גמור". ובגשמיות הזו יש ג"כ מדרגות, יש דברים מוצקים כגון ברזל וכדו' שהם דברים גשמיים ממש, ויש דברים יותר עדינים ופחות עדינים, ועפר ואפי' מים הם גשמיים, כי אפשר למשש את זה, רק "אש" הוא דבר שאי אפשר למשש אותו, והוא כבר "כמעט רוחני".

"אור" הכי רוחני בעוה"ז

אך יש דבר "יותר רוחני" מזה, והוא ה"אור", שהוא דבר שאי אפשר להרגישו כלל, ואמנם זה ג"כ רק רוחני "ביחס לגשמיות העוה"ז", אך למעלה השורש שלו הוא "רוחני ממש" שאין שייך לו כל תפיסה בזה. כי כל דבר ששורשו למעלה, מה שיוצא יותר ויותר לעוה"ז הוא יורד ויורד מהרוחניות שבו, עד שבא לעוה"ז, וזהו מה שאנחנו רואים.

הקשר הגדול עם הקב"ה

רק שהאור שבעוה"ז הוא "הדבר הרוחני ביותר" שיש כאן בעוה"ז, ולכן אין דבר שמראה על "רוחניות" כ"כ כמו "אור", וזה הדבר שיש לנו עמו "הקשר הגדול ביותר לרוחניות" וקשר להקב"ה ולכן האור שבבהמ"ק הי' מחמת דרגת ה"התקרבות של כלל ישראל עם הקב"ה".

הנס "ברוחניות"

וכשבאו היונים היתה "סכנה גדולה" שיתרחקו ישראל מכל דרגה של רוחניות, ובפרט אור שהוא "הרוחני היותר גדול" לא היה כלל ישראל ראויה לזה. ולכן הנס לא היה רק "עצם מציאת פך השמן", אלא מה שלמחות שהיו "רוב כלל ישראל" מתיונים, בכל זאת היה בכח של "שתים עשרה" אנשים, לרומם את כלל ישראל "לזכות לאור שמסמל שיש שכינה לישראל".

וכמו שקבעו חז"ל שנס זה של נר מערבי הוא "עדות לישראל", וזה "יותר משאר ניסים" שנעשו במקדש, דשאר ניסים שייך גם כשכלל ישראל במדרגה קטנה, ונס זה לא זכו אלא כשהיו כלל ישראל "בשיא המדרגה", ואחרי שירדו ממדרגתם, היה "הנס הגדול" שהיו יכולים שתים עשרה בני אדם "לרומם את כלל ישראל", שהיו כבר ראויים שתשרה השכינה כל כך שתהיה הבחינה של אור.

לאות על "מסירות נפש"

ועיקר הנס בזה שעשה הקב"ה הוא שישאר פך השמן כדי להראות שאם כלל ישראל הולכים "במסירות נפש לשם שמים" יכולים אפי' "קומץ קטן" לרומם את כל "כלל ישראל כולו" מאד עד לדרגה של שכינה הגדולה ביותר ששייך לראות בעוה"ז, דרגה שמורה יותר על אלוקות ונמצא שהנס לא היה סתם נס "שדלק השמן", אלא הנס הוא "בשבילנו", ואנחנו נגאלנו, שזכו כלל ישראל להיגאל גאולת "הנפש" ממה שהיו רוב רובם מתיונים, ולא סתם גאולה אלא "להתחמם כל כך" עד כדי לראות השראת השכינה בבחינת עדות היא לישראל, שזה מורה על השראת השכינה בדרגה העליונה ביותר ששייך...

הלימוד בשבילנו

זה עלינו ללמוד "כל אחד לעצמו" שיכולים לזכות, אם בן אדם יקח את עצמו, וירצה לשאוף להיות "רא שמים אמיתי" לעשות מעשיו "לשם שמים", יכול לגדול "מאוד מאוד", עד כדי "שכל הבריאה כולה תתחמם, ולעשות מהפך בבריאה".

לתרומות להפצת הגליון השבועי וכן לקבלת הגליון ניתן לפנות למס' 055-7600953 וכן בקובץ השבועי "אוצר הפרשה"

או למייל לאורו נלך s31626532@gmail.com וכן ניתן להשיג את הגליון מודפס ברשי"י 14 קומה ב' ליד הדלת

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרשת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה.

ע"י יבדלה"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלוחה 6.